

Keshan

Keshan, eind 19^e eeuw, afmeting 101 * 110 cm, wol op katoen, 35 knopen/cm²

Een afbeelding uit het verhaal van "Leila en Madschnun" opgetekend in de 12^e eeuw door Nizami Ganjavī (گنجوی نظامی), oftewel *Nizām ad-Dīn Abū Muhammad Ilyās ibn-Yusūf ibn-Zakī ibn-Mu'ayyid*, Azerbeidjan, 1141-1209.

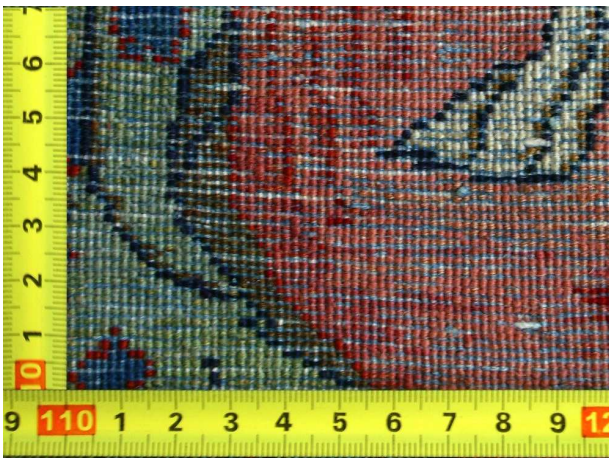
De voorstelling

Het verhaal gaat over de onmogelijke liefde tussen de jongen Qeis en de prinses Leila. Nadat de geliefden door de vader van het meisje worden gescheiden, Qeis is dan ongeveer 10 jaar oud, wordt Qeis Madschnun, dat is de "Waanzinnige". Madschnun trekt in de loop van het verhaal steeds vaker en langduriger de woestijn in en leeft daar uiteindelijk als kluizenaar. Hij wordt omringd door een schare dieren die met hem vriendschap hebben gesloten en hem beschermen. In de werkelijkheid van het verhaal ontmoeten Leila en Madschnun elkaar nooit in de woestijn. Deze voorstelling kan zijn gebaseerd op het verlangen van de maker om Madschnun in ieder geval een keer zijn geliefde te laten ontmoeten. Het kan ook zo zijn dat Leila hier wordt afgebeeld alsof Madschnun haar in zijn gedachten voor zich ziet tijdens zijn verblijf in de woestijn. Ten laatste sterven beide geliefden en mogen elkaar in het hiernamaals omarmen. De strekking en diepere betekenis van het verhaal is dat de mens slechts door de ware liefde wordt bevrijd van zijn eigen ik en uit zijn gevangenschap in het tijdelijke.

De rand en de afwerking

De rand bestaat uit een arabesk van bloemen en bladeren op een rode achtergrond. De zijkanten van het kleed zijn afgewerkt met enkele kettingdraden die zijn omwikkeld met blauwe wol. De vrije kettingdraden zijn verwerkt tot een lossige sierkelimrand, deze is aan de bovenzijde van het kleed verloren gegaan of is hier nooit aanwezig geweest

De knoepdichtheid

De knoepdichtheid is bepaald op 35 knopen per cm^2 .

Horizontaal zijn er 43 knopen op 7 cm en verticaal 40 knopen per 7 cm, $43 * 40 / (7 * 7) = 35$ knopen per cm^2 . De knopen zijn asymmetrisch.

Perzisch Romeo en Julia geanalyseerd (bron NWO)

"De tragische romance *Leila en Madschnun* gaat over liefde, krankzinnigheid en poëzie. Het gedicht is in het Oosten net zo bekend als *Romeo en Julia* in het Westen. NWO-onderzoeker Asghar Seyed-Gohrab sloot onlangs een onderzoek af op een analyse van dit Perzische romantische epos.

Leila en Madschnun kent tientallen imitaties in diverse talen in de islamitische wereld. Het verhaal is bekend van India tot Turkije. In dit gebied had de Perzische cultuur grote invloed tijdens de Middeleeuwen. Het epos is voor het eerst door Nezami in de twaalfde eeuw opgeschreven. Het is een vertelling over de pure liefde die loutert. Liefde voor een meisje drijft de hoofdpersoon tot krankzinnigheid, dichtersschap, ascetisme en uiteindelijk tot vervolmaking van zijn deugden. De Leidse literatuurwetenschapper is de eerste die de tekst in zijn geheel heeft geanalyseerd.

Het verhaal is eenvoudig. Een jongen die later bekend wordt onder de naam Madschnun, wordt op school verliefd op Leila. Hij zingt voortdurend liefdesgedichten in het openbaar voor haar. Wanneer de vader van Leila hier achter komt, verbiedt hij ieder contact tussen de verliefden. Het verbod doet echter het liefdesvuur oplaaieren, tot het punt dat Majun aan niets anders kan denken dan aan Leila. Daarom krijgt hij de bijnaam Madschnun Leila oftewel 'bezeten door Leila'. Wanneer Majuns vader voor hem een huwelijksaanzoek doet, wijst Leila's vader dit resoluut af. Dit versterkt Madschnuns liefdeskrankzinnigheid.

Hij vlucht naar de woestijn en leeft daar met wilde beesten. Hij denkt alleen aan Leila en componeert liefdesgedichten voor haar. Wanneer hij echter na tientallen jaren de kans krijgt om zich met Leila te verenigen, wijst hij haar af en verkiest hij het geïdealiseerde beeld dat hij in deze jaren van haar heeft gecreëerd. Kort daarna sterft Leila. Madschnun blijft bij haar graf totdat hij ook sterft. Hij wordt naast Leila begraven. Hun begraafplaats groeit uit tot een pelgrimsoord.

Het gedicht zit vol mystieke en filosofische begrippen en symbolen. Het is een didactisch verhaal dat thema's uit het leven behandelt zoals dood, ascetisme, noodlot en liefde. De kern van de vertelling is hoe aardse liefde zich transformeert tot spirituele liefde. Nezami heeft het epos dat uit ruim vierduizend dubbelverzen bestaat in minder dan vier maanden geschreven. Het had niet veel gescheeld of hij had geweigerd het verhaal op vers te zetten voor het Perzische hof. Hij vond het thema te mager. Zijn veertienjarige zoon Muhammad overtuigde hem om deze romance toch te schrijven."